722/05

Den 2. maj 2005 blev i sag nr. 64.120:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over, at han er blevet pålagt ansvaret for et anmeldt færdselsuheld i Norge, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Selskabet har i skrivelse af 22/7 2004 til nævnet redegjort for sagen således:

"Sagen drejer sig om et færdselsuheld den 15. januar 2002 i Norge, som vores kundes chauffør, T.J. var impliceret i. Vedrørende færdselsuheldet vides det, at efter T.J. havde passeret en modkørende norsk lastbil, mistede føreren af denne lastbil herredømmet i det glatte føre, og den norske lastbil endte i grøften med materiel skade til følge.

Et vidne udtalte sig til gunst for modparten om, at hjulspor efter vores kundes køretøj tydeligt viste, at det var kommet over i modsat kørebane.

I henhold til reglerne for behandling af ansvarsskader sket i udlandet, som findes i overenskomsten mellem de nationale forsikringsbureauer(grønt-kort-aftalen) overlod vi behandlingen af sagen til Vesta Forsikring A/S, som er godkendt af det norske forsikringsbureau til at behandle ansvarsskader sket i Norge på vores vegne og som suverænt afgør erstatningsspørgsmålet.

Derfor blev ansvarsspørgsmålet på vores vegne behandlet af Vesta Forsikring A/S, der som ovenfor nævnt, både har ret og pligt til at afgøre ansvarsspørgsmål i færdselssager i overensstemmelse med gældende norske retsregler.

Vesta Forsikring A/S lagde vægt på vidnets udsagn og pålagde vores kundes chauffør det fulde ansvar.

Da vores kunde fremkom med indvendinger og bestred bl.a. vidnets udsagn, var der efter norsk praksis mulighed for at indbringe sagen for voldgift ifølge den norske tvistemålslovs kap. 32.

Vores kunde blev informeret om dette i brev af 15. oktober 2003.

Idet det skønnedes, at sagen ved voldgift næppe ville medføre noget gunstigere resultat for vores kunde, og omkostningerne ikke ville stå i rimeligt forhold til risikoen, anerkendte Vesta Forsikring A/S erstatningspligten fuldt ud over for modparten.

Dette medførte en skadeudgift på 45.500 kr. incl. gebyr til Vesta Forsikring A/S, som vi betalte på vores kundes lovpligtige ansvarsforsikring, hvorefter vi bonusbelastede vores kundes forsikring i henhold til forsikringsbetingelsernes stk. 1.6.

Vi har efter modtagelsen af klagen, forelagt den for Vesta Forsikring A/S, der er fremkommet med en redegørelse af 14. juli 2004, som vedlægges til orientering. Det er fortsat Vesta Forsikring A/S vurdering i henhold til norske erstatningsret, at vores kunde bærer det fulde ansvar for uheldet.

Den modtagne klage giver os ikke anledning til at ændre afgørelse vedrørende bonusbelastningen, idet vi efter de gældende regler er bundet af Vesta Forsikring A/S afgørelse.

Vores kunde kan dog vælge at betale skadeudgiften på 45.500 kr., hvorefter vi så ikke vil bonusbelaste forsikringen.

…

Afslutningsvis skal vi henvise til ankenævnskendelse nr. 48.105, 48.381 og 54.764."

Det af selskabet omtalte vidne (K.N.) har i sin vidneerklæring anført, at han ikke så selve uheldet, men at han havde konstateret, at sporene i sneen tydeligt havde vist, at klagerens trailer havde været over i modsatte kørebane. Videre har anført, at den norske chauffør var kørt i grøften for at undgå et sammenstød. Vidnet har endvidere udarbejdet en skitse over uheldssituationen.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og har bl.a. gjort indsigelser mod den norske chaufførs udtalelser. Han henviser endvidere til, at vidnet K.N. først var ankommet 20 min. efter, ulykken var sket. Da vejen var isdækket, har det efter klagerens opfattelse ikke været muligt at identificere, hvilke spor der tilhørte hvilket køretøj, hvorfor vidneudsagnet er tvivlsomt. Videre er han utilfreds med selskabets sagsbehandling, dels på grund af selskabets medarbejders udtalelser under en telefonsamtale, dels på grund af, at selskabet den 2/2 2004 har hævet 48.000 kr. på hans konto uden forudgående korrespondance om sagens endelige afgørelse. Han ønsker at få en anstændig og retfærdig behandling af sagen samt i det fremtidige samarbejde.

Klageren har i skrivelse af 9/8 2004 til nævnet anført, at han har forståelse for, at Vesta Forsikring A/S har truffet afgørelse i sagen, men han mener, at afgørelsen er truffet på urigtige oplysninger fra både den norske chauffør og vidnet K.N.

Selskabet har efterfølgende modtaget en vidneerklæring fra bjærgeren I.L., der var ankommet kort efter uheldet. Vidnet har forklaret, at han havde sat snebolde på hjulsporene fra den danske trailer, jf. fotos. Han har videre bekræftet, at traileren havde været uden for kørebanen lige før mødepunktet, og at traileren var skredet over i modsatte kørebane, således at der ikke var plads til, at køretøjerne kunne mødes uden at støde sammen.

I skrivelse af 17/10 2004 til nævnet har klageren bl.a. anført, at det norske køretøj var kørt i grøften flere vognlængder efter, at køretøjerne havde passeret hinanden. Dette kan klageren ikke forstå, idet den norske chauffør hævder, at der kun havde været 80

cm. fri kørebane. Han har også stillet spørgsmålstegn ved, om de vedlagte fotos er taget på uheldsstedet samme dag. Videre fremgår det af skrivelsen:

> "Den norske chauffør hævder, at mit køretøj ikke var påmonteret pigdæk. Dette har ikke sin rigtighed, da mit køretøj blev påmonteret vinterdæk med pigge i november måned 2000. Hvorimod min chauffør har forklaret, at det norske køretøjs dæk var i dårlig stand i forhold til vinterføret.
>
> Skyldsspørgsmålet i denne sag har efterhånden for mig at se taget drejning imod et sammenspist lokalsamfund og gør i den grad noget ved min retsbevidsthed."

Efterfølgende har selskabet modtaget en vidneforklaring fra bjærgeren B.L., der var blevet tilkaldt at I.L., idet hans bjærgningskøretøj ikke havde kunnet trække det norske køretøj op fra grøften. B.L. har bl.a. oplyst, at der var tydelige skridspor, som viste, at traileren først havde været udenfor på sin højre side, hvorefter den var kommet over i modsatte kørebane. Ifølge B.L. var det helt klart, at traileren havde været så langt over i modsatte kørebane, at det ikke havde været muligt for modkørende trafik at passere den. Udskridningen havde fundet sted ca. 5-10 m. fra det punkt, hvor traileren havde været ovre i modsatte kørebane. Herudover havde B.L. bekræftet, at han sammen med I.L. havde sat snebolde op for at markere skridsporene, og at billederne var taget af I.L.

I selskabets skrivelse af 8/2 2005 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Vidnet bekræfter således de allerede afgivne forklaringer fra henholdsvis vidnet I.L., vidnet K.N. og modparten. Vores kundes oplysning i brev af 17. oktober 2004 om, at B.L. og vores kundes chauffør var enige om, at han intet havde at gøre med, at den norske chauffør mistede herredømmet over sit køretøj, kan således ikke bekræftes af B.L.
>
> Endvidere bekræfter B.L., at der blev taget billeder af skridsporene, hvorfor vi må lægge til grund, at billederne er taget på skadestedet umiddelbart efter uheldet.
>
> Vi finder derfor ikke, at vores kundes bemærkninger i brevet samt den efterfølgende vidneforklaring fra B.L. giver anledning til ændring af vores afgørelse i sagen. Vi afventer herefter nævnets afgørelse i sagen."

Nævnet er forelagt de skitser samt fotos, der er vedlagt i sagen.

Nævnet udtaler:
Nævnet lægger til grund, at selskabet efter gældende internationale regler er bundet af den afgørelse, som Vestas Forsikring A/S i Norge har truffet.

Nævnet behandler kun sager, der kan afgøres efter dansk ret, men finder ingen grund til at antage, at det norske selskabs afgørelse skulle være forkert. Nævnet har bl.a. bemærket, at der er fremlagt flere erklæringer fra uvildige vidner, der alle samstemmende bekræfter, hvad der skete forud for ulykken.

Det bemærkes, at selskabets anerkendelse ikke forpligter klageren, der under en selvstændig sag mod det danske selskab kan påstå dette tilpligtet at anerkende en anden skyldfordeling (en sådan sag vil skulle afgøres efter norsk ret).

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann